

BINDI- FESTIVALUR VAKT ÁHUGA UTTANLANDS

STOKKAR EIGA HØVUÐSPALLIN Á FESTIVALINUM, SUM VERÐUR Í FUGLAFIRÐI 16. TIL 18. APRÍL. FYRI FYRSTU FERÐ NAKRANTÍÐ VERÐUR BINDIFESTIVALUR Í FØROYUM, OG FYRIREIKARARNIR ERU VÆL NØGDAR VIÐ TILMELDINGARNAR HIGARTIL. SERLIGA ERU TÆR OVFARNAR AV ÁHUGANUM UTTANLANDS

Dorit Hansen

Downtown Fuglafjørður. Tað er har, tað sker. Í øllum førum vikuskiftið 16. til 18. apríl, tá bindifestivalur verður í bygðini. Tað eru tær fyra Jastrid á Dalbø, Eileen Ejdesgaard, Oddvør á Lakjuni og Steintóra Nesá, sum skipa fyri, og nóg

er á skránni hesar dagarnar: verkstovur, fyrilestrar, sølutorg, gongutúrar, pallborðsfundur og galladøgurði.

Fyrireikararnir eru allar knýttar at heimavirkisfelagnum í Fuglafirði, sum rekur handilin og gallerið í Piddasahandli og Riberhúsi. Hugskotið er sprottið úr arbeiðnum í felagnum og teimum skeiðum, fyrilestrum og sýningum, sum tær hava skipað fyri í felagnum.

– Vit hava leingi tosað um at skipa fyri nøkrum størri, at savna alt á einum stað eitt vikuskiftið, tí nóg hava eftirlýst fleiri verkstovum og fyrilestrum, sigur Oddvør á Lakjuni. Í fjør avgjórdu tær at fara í gongd, og eftir at hava verið á kanningarferð á stóra bindifestivalinum á Fanø í Danmark, vistu tær, at tann føroyski fór ikki at standa aftanfyri á nakran hátt.

ALT Á EINUM STAÐ

Fuglafjørður er kanska tann føroyska bygðin, sum týðligast hevur eitt downtown øki. Bylingarnir liggja niðan eftir fjallasíðunum, og niðri í býnum liggur almenna økið við handlum, stovnum og virkjum. Nóg er eisini gjørt fyri at friðka um miðbýðarøkið seinastu árinum við nýggjum trøum og flísaløgnum gonguteigum.

– Vit búgva allar í Fuglafirði, so tað er nattúrligt, at vit hava festivalin her, men vit halda eisini, at bygðin er ein sera góður karmur. Her eru sjáldsama nóg hølir tøk, og tað er stutt millum hugnaligu bygningarnar niðri í bygðini, sigur Eileen Ejdesgaard.

Aðrastaðni halda slíkir festivalar ofta til í ítróttarhøllum og skúlum, men so er ikki við Bindifestivalinum í Fuglafirði. Festivalurin heldur til í á leið 50 ymiskum húsum í Fuglafirði.

– Útlendsku gestirnir hava verið serliga hugtiknir av

hesum. At tey sleppa inn í føroysk heim, og at onkrar verkstovur verða hildnar í gomlum føroyskum húsum.

VIRÐISMETA TILFARIÐ OG ARBEIÐIÐ

Á festivalinum verða ymsar verkstovur við bæði føroyskum og útlenskum skeiðshaldarum, har lutakarar kunnu læra ymisk kynstur innan binding og heklung. Men umframt arbeiðið við stokkum og nál, eru eisini verkstovur og fyrilestrar um ymiskt annað innan ull og kreativitet.

Fyrireikararnir eru samdar um, at tað er átroðkandi, at vit sum samfelag taka eitt lógvatak fyri at bjarga føroysku ullini. Føroysku tógv-framleiðararnir Snældan og Sirri vera við á festivalinum, og tær nevna stóra arbeiðið, sum serliga Árni og Karin Brattaberg hava gjørt fyri at varveita og virðisøkja føroysku ullina.

– Aðrastaðni hava tey foredla seyð, soleiðis at seyðurin hevur serliga gott kjøt ella serliga hvíta ull. Soleiðis er ikki í Føroyum. Av tí at vit hava víst henni so lítlan áhuga, hevur føroyska ullin varveitt broddin og feittið. Men manglandi áhugin og virðismetingin er eisini vandamikil, og verður okkurt ikki gjørt, so hava vit skjótt einki veruligt føroyskt tógv, sigur Steintóra Nesá.

Á festivalinum vera fleiri verkstovur um ulla-arbeiði, har fólk kunnu læra at nappa, karða, spinna, tøva og lita. Hóskvæðið verður harumframt pallborð mannad av fólki, sum brenna fyri føroyskari ull og onnur, sum hava áhuga fyri ella ávirkan á økið.

– Vit vilja fegnar virðismetu bæði føroyska tilfeingið og tað arbeiðið, sum er ment rundan um ullina. Og so vilja vit so sanniliga eisini virðismetu tey fólk, sum hava hegni og hugflog til áhaldandi at menna, leggur Steintóra Nesá dent á.

– Føroyskar konur halda ofta so lítið um tað, sum tær sjálvar duga. Øll duga at binda, øll duga at gera mynstur. Soleiðis hugsa vit og gloyma at hetta eru føleikar, sum als ikki eru sjálvsagdir.

ÚTLENSKUR ÁHUGI

Nógv armbond eru seld, og onkrar verkstovur eru útseldar, men tað vóru tó ikki føroysku bindikonurnar, sum vóru fyrstar at keypa sær atgongumerki.

– Vit boðaðu frá í september, og tá hugsa føroyingar uttan iva, at tað er góð tíð til apríl, men vit finga øgiliga skjótt umbønir úr Danmark og Noregi. Tey keyptu til heil ferðaløg, og tey bíløgdu beinanvegin allan pakkan við armbandi, verkstovum og hýsing, greiðir Jastrid á Dalbø frá.

Í fyrsta umfari høvdu fyrireikararnir hugsa, at útlensku gestirnir kundu sova á gistingarhúsum aðrastaðni, men ynskið var beinanvegin at sleppa at vera í Fuglafirði alla tíðina, og tí bleiv skipað fyri bed & breakfast, og fleiri kaffihús og matstovur vórðu knýtt til festivalin.

– Stóri útlenski áhugin gjørdi, at vit broyttu armbandið, soleiðis at matur eisini fylgir við, og so fóru vit beinanvegin undir at finna út av, hvussu vit kundu hava fleiri matstøð á festivalinum. Vit kundu ikki hava einar 100-200 svangar útlendingar á gangandi her í Fuglafirði.

Umframt útlensku verkstovu- og fyrilestrahaldarnir og teir danir og normenn, sum hava keypt atgongd til festivalin, so hava nóg spurt, um festivalurin verður aftur næsta ár.

– Aðrastaðni fyrireika tey seg í góðari tíð. Amerikanarar, sum hava víst áhuga, hava til dømis sagt, at tey ikki kunnu koma í ár, men fegin vilja vera við næsta ár.

– *Og verður festivalurin aftur næsta ár?*

– Tað hava vit ikki tikið støðu til enn. Tá hesin festivalurin er farin afturum, og vit hava eftirmett, hvussu hann hilnaðist, so taka vit støðu til tað, staðfestir Jastrid og leggur afturat:

– Vónandi gongur alt væl, tí tað er í grundini løgið, at vit ikki hava havt ein føroyskan bindifestival fyrr.